

Wolna Grupa Bukowina, Majster Bieda

Skąd przychodził, kto go znał
Kto mu rękę podał kiedy
Nad rowem siadał, wyjmował chleb
Serem przekładał i dzielił się z psem
Tyle wszystkiego, co sobą miał

Majster Bieda

Czapkę z głowy ściągał, gdy
Wiatr gałęzie chylił drzewom
Śmiał się do ognia i śpiewał do gwiazd
Drogą bez końca co przed nim szła
Znał jak pięć palcąw, jak szeląg zą

Majster Bieda

Nikt nie pytał skąd się wziął
Gdy do ognia się przysiadał
Wtulał się w krąg ciepła jak w kożuch
Zmęczony drogą wędrowiec boży
Zasypiał długo gapiąc się w noc

Majster Bieda

Aż nastąpił taki rok

Smutny rok, tak widać trzeba

Nie przyszedł Bieda zieloną wiosną

Miejsce, gdzie siadał, zielkiem zarosło

I choć niejedyn wytężał wzrok

Choć lato pustym gościńcem przeszło

Rudymi liśćmi jesienną schedą

Wiatrem niesiony popłynął w przeszłoś&

Majster Bieda